

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számitatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

„Márczius 15.”

Mily sokat mond nekünk e különben oly jelentőségtelen két szó!....

Egy futó napnak igénytelen neve csupán, mely minden évben újból felénk gördül a mulandóság egyre forgó kerekén, — mely milliárdszor leperreg Saturnus homokóráján az idők kezdetétől azok végéig, . . . de reánk nézve ez igénytelen név nagyon sokat: hasadó hajnalt s villámos éjt, tytani harczt és bukást, reményt és lemondást, újjászületést és pusztítást, egy nemzettrázó eseményt, egy nagy történelmi tény, egy korszak alkotó epocha magyarázatát rejtő jelképet jelent. . . .

Nincs oly magyar, hacsak a rozsdaként emésztő közöny ki nem irtá már belsejéből teljesen azt a felséges gerjedelmet, melyet a költő „szent hazaszeretet” nek nevez, kinek lelkében a márczius 15-dikének évfordulója a gondolatoknak, a visszaemlékezéseknek, az édes-fájó honfiai érzelmeknek egész raját ne költené föl álmukból.

Miként a proféta híve a szent Ramazán éjjelén, midőn az égboltozat megnyíltát várja, midőn széttisztulnak előtte a mult ködfalai s látnoki szemmel tekint a jövőbe — előbb bünbánólag érinti homlokával a véle rokon port s aztán tisztultan, ihletten emelkedik föl rajongó örömmünetet ülő; . . . oly átható benyomásai alatt a nemzeti lét eszméinek, oly váltakozó hatása alatt a mult emlékei s jövő reményeinek üli meg a magyar hazafi márczius 15-dikét.

Mintha mindnyájunkat egy láthatlan kéz érintett volna, mintha megadatott volna e napon tisztábban látnunk, mintha a forradalom visszfénye állana meg szemünk előtt s élesztő gerjei hozná meg pezsgésbe vérünket, — a haza sorsával kényszerülünk foglalkozni, . . . felnyílik előttünk történelmünk nagy könyve, élénk tárva egész tartalmát . . . látjuk apáink bűneit és erényeit . . . a nagy nemzeti tévedéseket és alkotásokat . . . a tanúságok gazdag kincseit garmadába halmozódva . . . s a fénylő sávot, mely a nemzeti lét életfonalának irányát jelzi . . . . .

Megjelenik lelki szemeink előtt a világító mőzesi tűzoszlop, mely a nemzeti törekvések a haladásnak azon helyes ösvényei felé vezérel a még jeltelen téreken, hol nem sötét romok de virágzó falvak és városok, a béke isteneinek templomai s a tudás és művészet parthenonjai várnak reánk . . .

Megzendül Pannonia védnemtőjének szava, mely a multak dicsősége s a jövő álmairól mond szép regéket nekünk.

S e honfiai ihlet közben aztán büszkeséggel gondolunk reá, hogy magyarok vagyunk s készek vagyunk a fogadalomra, hogy ezentul még jobb magyarok leszünk, mint eddig voltunk! —

Ilyen hatása van országszerte márczius 15-dikének.

És ha volt is mindig egy kis üröm az ünnepi serleg fenekén, mely hazafiak kezében összecsendült, ha megzavarták is a kedvet harcosaink panaszos árnyai s a balsiker gondolata, mely a 48-diki dicső napok vívmányait azonnal és teljesen érvényesülni nem engedte; mindemellett mindenkor uralmat vett lelkesedésünk a honfi bufelett.

S miért?

Mert éreztük, hogy márczius 15-dike nem jelent bukkott ügyet, s hogy ama nagy változások melyeket a forradalmi időszak szült, egy új korszak megteremtői lettek a társadalmi szervezet, az alkotmányos intézmények az uralkodó nézetekre egyaránt, egyszersmind oly manifestatiót állítva föl a sarkalatos nemzeti joguk számára, mely hosszú időkön át megóvjá azokat a feledéstől, — erősen hittük, hogy bármily kedvezőtlenül folynak is ez idő szerint belügyeink, s bármily súlyosak legyenek az áldozatok, melyeket a jelenlegi rendszerek túlnak követelnek, utóvégre is jönniök kell jobb napoknak s ha mink nem, talán utódaink látandnak még egy bent crós és boldog s künn tisztelt Magyarországot!

Miért kellett e reményről is lemondani?! . . . . .

Ez év márczius 15-dikén elkerüli a lelkesedés a magyar embert.

A kóditó sláv uralom fojtó ölelésre terjesztette ki karjait déli s keleti határainkon! . . .

A mitől, mint távoli vihartól féltünk, — váratlan gyorsasággal érkezett meg.

A fejünk fölött függő fekete felhők ijesztő dörgését már kivehetjük s a zord északi szél fülünk mellett sivit el.

Az egész nemzet izgatott tettvágygyal óhaj-tana tűzhelyei védelmére mentő eszközökről gondolkozni, szeretve a fenyegető veszélyrel férfiasan szembeszállani, de a nemzet, melynek érdekeiről van szó, tehetetlenségre van kárthatva.

Vajjon mi sors vár így reánk? . . .

Egy magyar ember, ki Bécsben a „Ballplatzon” lakik azt mondja: „nincs semmi baj, mindentől megóv minket a diplomatiiai taktika s a három császár testvéries érzülete.”

Egy másik magyar ember, a baraconei remete azt mondja: „hogy ha a gondviselés nem jó segélyünkre s föl nem vesszük azonnal az élethalál harczt a napról-napra növekvő óriással — elveszünk, s ő azon kétségbeejtő gondolattal száll az idegen földön nyugalomra, hogy atyja sirhalmaról nem sokára nyers kozákhordák lovai fogják a kegyeletesen ápolat pázsitot lelegelni” . . .

Melyeknek van a kettő közül igaza?! . . . . .

Miért hogy e két magyar ember meg nem értheti egymást a válság napjaiban? . . . . .

HORNYAY KÁLMÁN.

A nők munkaköre

közgazdasági, közmivelődési és közkerécsiségi szempontból ítéelve.

(Folytatás.)

Az intézetben a leány mindent megtanul, mi a magasabb műveltséghez szükséges. Tud már francziául, angolul, zongorázik is, sőt himez igen szép tárgyakat; na meg a mi fő, széles fogalmat nyert az idegen classicusok felől.

A gouvernante szintén megtanítja a leányt mindezekre s még valamivel többre, t. i. megtanítja ama pikantiára, melyet az egész család tartozik túrni a magas műveltségű idegentől, ki nekünk gyarló magyaroknak tudományt hozott.

Most kész a kisasszony. Felvezettetik a társaságba, szellemileg kiképezve, joggal követeli, hogy öltözéke épen oly válogatott legyen, minővel a jó társaságban a figyelmet magára vonja — örömmel áldoznak a szülék az ily kitünő tehetségű leányra, hiszen büszkék lehetnek reá, mert megfelel mind-

azon kívánalmaknak, melyeket egy jó nevű gentleman egy nő irányába felállít.

A legjobb esetben férjhez megy a leány, de nem egyszer úgy, hogy a házi gondokat nincs kivel megosztani; s így kezdetben egy jól kitanult szobalány és egy épen ilyen szakácsné kezébe kerül.

Az idők nehezebbekké lesznek. Gyermeküket is adott az Isten. A jövedelem azonban apad, a család szaporodik. A férj szeretné, ha kevesebbel lehetne kijönni, de nem lehet. Restellünk lemondani a társaságról, s míg a mama öltözékei nagy pénzt emésztenek, nincs ki a háznál a legszükségesebb apróságokat megvarrja. A házi asszony tanult ugyan kötni, himezni, de nem tanult foltozni; tanult zongorát, angolt és francziát, de nem tanult rántást keverni; ösmeri az idegen classicusokat, de nem a honleányi nehéz kötelességeket, melyeket egyébiránt avval vél teljesíteni, hogy valamely nőegylet tagjaként évi 5–10 forint áldozatot hoz.

Ha baj nem éri az így fejlődött családot, akkor csupán az a következés, hogy a család már egy fokkal szegényebb, de a szokás megmarad; az igények nem változnak, a külsőségek olyanok, hogy a család belviszonyait elfedik. — De van egy mit el nem lehet titkolni, és ez az: hogy a nemzeti vagyon egyik egészséges ere kezd betegeskedni, s mire a család a harmadizig kiterjedt, szerencsésen el is hal.

De mi lesz, ha ama jómodu birtokost, kereskedőt, vagy magas rangu tisztviselőt nem várt, nem remélt csapások érik? Ha a család tagjai egyszerre oda vannak utalva, hogy mindenikének szerznie kell? Iszonyu erre gondolni! A társaságnak nevelt leány nem tudja magának sem megfoltozni ruháit, hogy tudna tehát szerznie? — A családfő kétségbe esik, a családi egyenetlenség, a szemrehányások özöne a végsőkig hajtják s ekkor két ut marad, vagy a végtelenségig menni, s a család szükségét fedezni, hogy azután a nyomor számszoros legyen vagy leszámolni az élettel.

Itt látunk egy kis birtokost, meglehetősen anyagi gonddal terhelve, egy kisebb kereskedőt, ki csak a külföldi gyáros vagy nagy kereskedőtől nyert hitelen tengődik, vagy itt van egy kisebb tisztviselő, tanító, iparos s több ilyen, kik azonban már a középosztály zömét képezik, kiknek és mindenike a miveltségi osztályhoz tartozik.

Leányaik vannak. Jó gyermekek. Szívesen tanulnak még van mit tanulni. Bevégzik a felsőbb elemi vagy polgári iskolát, sőt a hol mód van, még egyes magán intézetekben is eljárnak varrást tanulni; a papának szép meglepetéseket himezni, melyek ugyan igen sokba kerülnek, tudják a történelmet, földrajzt. Ismerik a magyar költemények legszebbjeit, sőt az alkotmány tant is tanulták, mindentől valamit, még csak a zenéből is.

Bevégezvén a tanulást, a jó mama bevezeti leányát a kis gazdaságba, a háztartás gondjaiba részesíti s örvend, hogy nagy leány van a háznál.

Ámde a pelda vonz. A leány tanult táncolni is. Látja, hogy a jobb módúak, hogyan öltözködnek. Miért ne áldozzanak érte is a piperére valamit, hiszen ő már jó gazdasszony s így megis érdemli.

Nem is von meg a jó szüle semmit, és kész a legnagyobb áldozatra, hiszen nem engedheti, hogy leányát le szólják, meg aztán, ha sehova sem viszik a leányt, ügyetlen marad, meg szerencsét sem csinál.

De kérdezzétek meg a szüléket, ha vajjon tud-e a leány valamit szerznie, legalább annyit, mennyi szalagra, cipőre és keztüre kell? Kérdezzétek meg, hogy ugyanannyit, mint amennyi a piperére kell, félre tettek-e az előre nem látható szerencsétlenségek esetére? A válasz nagyon kitérő lesz.

A nehéz idők az általános elszegényedés gátat vetnek a takarékoságnak, — de az élvezeteknek soha, még akkor sem, ha ez erőnket meghaladja.

Ha a szülék szerző állapotban maradnak, nem lesz valami nagy baj. A leány férjhez megy. Saját szegénységét összefüzi egy szegény legény szegény

égével, legfeljebb gyarapodni fog a szegény közeosztály.

De ha az ily családot baj éri, s kénytelen feloszlatni, mit csinálnak ezen családok leány gyermekei? Szerezni nem tudnak, mert napjainkban abból amit az iskolába tanult varrni, ugyan meg nem él?

Kisasszony volna és még sem az! Annyit sem tud, mennyit egy komornától követelnek. Szólgálni kell tehát! De hány van száz közül, ki ily lélekerővel bír, midőn tudja, hogy nevével, atyja állásánál fogva, ő jobbra született! Oh ne menjünk tovább, mert a kép, melyet a gyakorlati élet naponta elénk tár, megadja a bővebb magyarázatot, megmutatja az élőképét; hanem jegyezzük fel csak azt, hogy ez is az egyik út, melyen haladva a nemzet enyészetének maga készíti meg alapját.

(Folyt. következik.)

Levelezés.

Sárospatak, 1878. márcz. 16.

A sárospataki főiskola tanuló ifjúsága, a jogász-egylet buzgólkodása folytán, igen szép ünnepélyt rendezett márczius 15-én.

Az impozans iskolai épület homlokzatán kora reggeltől kezdve ott lengett egy nagy nemzeti zászló. A ref. templomban ünnepélyes isteni tisztelt tartatott, melyen a városi intelligencián kívül a tanulók is jelen voltak, több osztály derék tanárainak vezetésével.

Délután három órákor, a szeles, hideg idő dacára igen sokan sereglettek egybe a főiskolai imaterembe. Öreges és ifjak, férfiak és nők, szegények és gazdagok igen szép sorral foglalták el a zsufolásig feltágas terem földszintjét és karzaitait.

Az ünnepélyt az énekkar a „Hymnus“ éneklésével nyitotta meg. Ezután Orbán József jogász egyleti elnök rövid, lelkes szavakkal jelezte az ünnepély jelentőségét; végül is ő köszöntö meg a közönség tömeges részvétét. Majd Krüzselyi Bálint jogtanár lépett a szószékre s a közönség feszült figyelmére és többszöri „éljen“-zése mellett tartott egy hazafias beszédet az ünnepély alkalmából. Most két szavallat következett, egyik Kérészy Lajos által, másik Bary József által; amaz Tóth K.-tól szavalt a „Előre“ című, ez Kun-ságától a „Fiamhoz“ című költeményt. Az énekkar lépett ismét elő és elénekelte a „Szövetség-dal“-t. Erre még Baksay János szavalt Szász K.-tól „Végig halgattam“ és Jelényi Kálmán Petőfőtől „Egy gondolat bánt engemet“ cz. költeményét.

Ezzel az ünnepély az ima-teremben véget ért. A lelkes közönség haza-foglalkozásaihoz szétoszlott; a talpig magyarba öltözött ifjúság pedig kardosan, sarkantus csizmában egész nap sürgött forgott az estére tervezett hangverseny érdekében.

Lett is este a városház nagytermében olyan mulatság, hogy ritkítja pártját. Tizenkét vagy husz magyar lány egészen nemzeti öltözetben jelent meg. Alig várták, hogy a táncmulatságot megelőző hangverseny, melyet a főiskolai énekkar rendezett, véget érjen s kezdődjenek a tüzes csárdások.

Szebb mulatságot 1861 óta ennél nem láttam. Maga a hangverseny is igen szépen, igen sikerülten folyt le; az énekkar darabjai, a báró Vay zongorázása, a szavallatok mind-mind kitűnően sikerültek és jóleső szellemi élvezetet nyújtottak, de az egyszerű, magyaros, fesztelen mulatozás: az mindent felülmúlt.

Az öt időkbe gondoltuk vissza magunkat, mikor a gyöngyös pártákat, a feszes magyar-derekokat, a dudoros ingujjakat, a bokorugró szoknyákat, a széles magyar-kötöket s a szép leeresztett nemzeti szalagba font hajákat láttuk. Olyan szépek és takarosak voltak ezek a derék leányok, mint a parancsolat. Mikor meg a sarkantus magyar fiukkal tánczra pendültek: azt kellett megnézni! Nem féltette senki a sleppjét, nem is kavardott effélebe senkinek a lába; épen, tisztán maradt mindenkinnek egész éjjel a ruhája, s ha valami pecsét került is bele az izzadástól, jól ki lehet mosni, mert, igen helyesen, többnyire kartonból valók voltak.

Melegen üdvözljük ezen a téren a derék pataki leányokat s csak azért nem írjuk ide nyilvánosan a neveiket, mert az nem magyaros szokás. Tartsák meg mind e derék szokást és ezzel hivatásokhoz képest sok jót, üdvöst idézhetnek elő. Ami elvész mostanában zsebünkben a vámon, visszanyerhetők azt a csinos takarékoságnak ezen a révén.

Ha a nők és az ifjúság ezt a jelenséget megörökíték (s mi hisszük, hogy e szép siker után ugy is lesz): akkor az 1878. évi márczius 15. nagyon nevezetes nap marad Sárospatakon s talán környékén is.

„Jobb jövedőt e hazának,
Bus napjai már valának!“

r. l.

A „szegi gözmalom részvény-társaságnak“ f. év márczius 24-ikén tartandó közgyűlésen be-terjesztendő igazgatósági jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

A felügyelőbizottság által megvizsgált és helyesnek talált 1877-ik évi zárszámadásokat bemutató, van szerencsénk vállalatunk mult évi üzletvevény-ségéről jelentésünket következőkben betervezni.

A lefolyt év igen kedvezőtlen viszonyok közt vette kezdetét, — mert az első negyedében a buza és lisztárak között oly nagy aránytalanság volt, hogy már februárhóban kénytelenek voltunk az éjjeli őrleést beszüntetni. — Április, május hónapokban a keleti háboru befolyása alatt lisztüzletünk kissé lendületet nyert ugyan, — de a kilátásba helyezett kedvező aratás következtében gyors visszahatás követé azon rövid üzleti élénkséget; — s ennek folytán indítatva láttuk magunkat június 16-án az őrleést egészen beszüntetni, nehogy drága készleteket vigyünk át az aratás utáni időre.

Az esetetel körülményeknél fogva, a lefolyt év első felét 1405 frt 73 kr. veszteséggel zártuk le; ezen összeg pedig juliushóban még 200 frt veszteséggel szaporodott.

Azonban az aratás utáni időkben lisztüzletünk oly kedvező fordulatot vett, hogy héthavi veszteségek dacára, nagyon kielégítő eredménnyel zárhatuk le üzletévünket.

Örömmel constatáljuk tehát, miszerint 1877. évben malmászatunk 14194 frt 89 kr. tiszta jövedelmet hozott.

Takarékbetéti kamatok és rendkívüli bevételek utján bejött 1285 frt 30 kr.

1875-ik év nov. 1-én hozott közgyűlési határozat alapján a fa árkülömbégségi tartalékalapból átvettett 1384 frt 95 kr., összesen 16865 frt 14 kr.

Ebből levonattak az értéksükkenési tartalék-alap javára az alapszabályszerű leírások, melyek ez évben a hengerekre tett befektetések folytán nagyobbodtak 1645 frt 69 krral. És így a betervezett zármérleg és üzleteredmény számla 15219 frt 45 kr. tiszta nyeresémet tüntet fel.

Ha tekintetbe vétetik, miként a lefolyt évben részint a tavaszi víz veszélyes emelkedése, részint az üzletből kifolyó okoknál fogva körülbelől 68 napig szüneteltünk, mely idő alatt is rendes kiadások terhelték a vállalatot; — továbbá, hogy az ugynevezett csereüzletünk sokkal csekélyebb volt, mint az előző években, amennyiben csak 5311 mm. 82 kgrt csereltünk, és így mintegy 1900 mmászával kevesebbet, mint 1876-ban és 4700 mmászával kevesebbet, mint 1875-ben; — végül, ha tekintetbe méltóztatik venni, hogy a kijavítások számlája a mult évben 807 frt 98 krral nagyobb összeget vett igénybe, mint az előző évben, mely többlet nagyrésztben a kazán és a gép javításai által okoztatott; a gróf Dessewffy-féle bérlet megszüntetésével okozott rendkívüli kiadások pedig mintegy 195 frt 46 krral, nemkülönben a biztosítási díjak ez évre 712 frt 58 krral szaporodtak, amennyiben egyrészt az újabb berendezések, hengerek és lakházak biztosításával különben is, főleg pedig azért szaporodtak, mert ez évben a készleteket egy és fél évre biztosítottuk, és habár a biztosítási díjak 1878. év október 9-ik napjáig kifizettettek, még is egész összegükben a lefolyt év terhére hozattak: — nem kétkelünk, hogy ezen tényekkel szemben a mult év eredményét a tisztelt közgyűlés igen kielégítőnek fogja találni.

Felemlítendőnek véljük ez alkalommal, hogy az Unionbank által bírói letétbe helyezett összeget, a felvétel körüli költségek levonásával 1067 frt 38 krral a föld ingatlan értékéből levonásból hoztuk, illetőleg az ingatlanok számlája javára bevételeztük; ellenben kénytelenek voltunk a lakházak építkezéséhez szükséges területet 251 frt 86 krral vételárban megszerezni.

Van szerencsénk egyszersmind a tisztelt közgyűlés tudomására hozni, miszerint a mult évi jelentésünkben jelzett igazgatói és tisztviselői lakházak építkezését eszközöltük, és az erre teljesítendő kiadások közülből 7400 frtra rugnak; ezen építkezésekre pedig 6356 frt 96 kr. tényleg már is kiadásba hozattak.

Jelentjük továbbá miként a lefolyt évben négy hengerezéket és detacheurt megszerezvén, azok a hozzávalóival, felállításával és e végre szükségelt átalakításokkal 4224 frt 30 krral összeget igényeltek; ugy, hogy a mult évben építkezések és malomfelszerelésekben körülbelől 12000 frtot investáltunk.

A hengerekkel való őrleést csak augusztus 6-án kezdhettünk meg, ezen rövid működésök alatt is, azon tapasztalatokat szereztük, hogy minőségileg, különösen a felsőbb számu lisztek tekintetében sokkal kedvezőbb eredményeket tüntetnek fel; mert liszteinink nem csak sokkal szebbek, de a felső számból mintegy 5 $\frac{3}{4}$ %-al több is készült. — Ará-

nyosítva a hengerekkel őrleést az előbbeni őrleésekkel a vállalat előnyére métermázsánként 25 30 kr. és ezen öt havi első működés alatt, már is körülbelől 2300 frtnyi különbözet mutatkozik. — Ha tekinthetbe vesszük továbbá, hogy a hengerekkel való őrleés, mennyiségileg is emeli a productiv képességet, — azon meggyőződésnek adunk kifejezést, miszerint azok megszerzése és alkalmazása hasznos és czélszerű befektetésnek tekinthető.

Egyes üzletágainknak kitüntetésére áttérve a lefolyt üzletév forgalmát következőkben terjesztjük be:

Az 1877-ik évet 1576 mm. 10 kgr. termény-készlettel kezdtük meg, Csere utján, vámképen és készpénz vásárlások folytán bejött 17480 mm. 68 kgr., összesen 19066 mm. 78 kgr. Ebből őröltetett 16295 mm. Gazdasági czélokra fordítatott 8 mm. 10 kgr., 16303 mm. 10 kgr. Marad buza és gabna-készletünk 1877. december 31-én 2763 mm. 68 kgr.

A feltöltött életnemükből különféle őrlemény készült; 1876. évről átvett készlet 933 mm. 23 kgr., összesen 16732 mm. $\frac{1}{2}$ kgr. Ebből csere utján eladott 3107 mm. 26 $\frac{1}{2}$ kgr., készpénzért 12521 mm. 2 kgr., 15628 mm. 28 $\frac{1}{2}$ kgr. Maradt lisztkészletünk 1877. decz. 31. 1103 mm. 72 kgr.

Az ugynevezett simaőrleés a lefolyt évben 11206 mm. 3 kgrig terjedt és vámképen 9491 frt 62 krt jövedelmezett.

Tisztelt közgyűlés! — A fent kitüntetett nyereségyösszeg felosztása tárgyában kénytelenek vagyunk a tisztelt részvényesek figyelmét azon körülményre felhívni, hogy forgalmi tőkénk fenntartása érdekében a nyereségy egy nagy részének a tartalékalapba való helyezése ismét elkerülhetlenné válik, mert utóbbi időkben azon tapasztalatokat szereztük, hogy az ugynevezett csereüzletünk, mely főalapját képezte vállalatunknak, évről évre hanyatlak és ebből kifolyólag működésünket oda kell irányozni, hogy üzletünket a modern kereskedelmi malomipar niveaujára emeljük. — Ha a tisztelt részvényesek, a minem kétkelünk, vállalatunknak állandóságot szerezni óhajtanak, ugy felette szükséges, miszerint a malom versenyképességét — a productiv képesség és őrleményeink minőségének emelése által — előmozdítsuk. — Ebből kifolyólag az igazgatóság elhatározta egy 5000 métermázsát magában foglaló, torony szerkezetű magtár építését még a folyó évben eszközölni, valamint a buzatisztításhoz szükséges újabb gépezetet megszerezni és e czéla egy újonnan szervezendő „koptató“ felállítani. — Ezen befektetések mintegy 10000 frtnyi összeget foglal igénybevéni és eddig még nem vagyunk azon kellemes helyzetben ezen összeget üzletünk rovására forgalmi tőkénktől elvonhatni.

Ennélfogva bátorkodunk indítványba hozni, miszerint: 300 részvény után az 1877-ik évi szelvény egyenkint 16 frtjával összesen 4800 frttal beváltassék. Az igazgatóság alapszabályszerű 10%-os részilletéke 1521 frt 94 krral, a tisztviselők kikötött 5%-os részilletéke 760 frt 95 krral állapítottassék meg. — A személyzet betegsegélyző alapjára 100 frt, jutalomdíjakra a tisztviselők részére 170 frt fordítottassék. A felügyelőbizottságnak tiszteltdij gyanánt 150 frt szavaztassék meg, es az ekkép felmaradó 7716 frt 56 kr, pedig a tartalékalapba helyeztessék.

Midőn végül még a felügyelőbizottság jelentését becses figyelmükbe ajánlanók tiszteltdij kérjük, sziveskedjenek jelentésünket tudomásulvenni, indítványainkat elfogadni s számunkra a felmentőt megadni, valamint az osztalék kiszolgáltatását elrendelni. Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1877. januárhó 26-án.

Mérleg számla 1877. decz. 31-én. Vagy on:
Készpénz 4452 frt 73 kr.; föld, szőlő, bánya és házbirtok 1244 frt 53 kr., lakházakra eddigelő kiadott összeg 6356 frt 96 kr., malomépületek 13160 frt 5 kr., gép és malom felszerelés 21223 frt, termény-készlet 23991 frt 98 kr., lisztkészlet 15192 frt 43 kr., fakészlet a malomnál 2001 frt 60 kr., fakészlet Erdőbényén 6460 frt 54 kr., zsákkészlet 2547 frt 10 kr., anyagkészlet 1398 frt 31 kr., malomkő készlet 43 frt 45 kr., irodai felszerelés 355 frt 26 kr., malomszerek 1760 frt 38 kr., váltótárca 240 frt. biztosítékként letett értékek 18565 frt tisztviselői óvadékként letett értékek 1860 frt, jó könyvkövetelések 12405 frt 29 kr., Jelzálogilag biztosított követelés 6100 frt, Összesen 139358 frt, 61 kr.

T e h e r: Részvénytőke 60000 frt, tartalékalap 15458 frt 83 kr., gépek, épületek és felszerelések értéksükkenési tartalékalapja 3042 frt 46 kr., fa árkülömbégségi tartalékalap 4213 frt 48 kr., forgalomban levő elfogadványok 16000 frt, könyvadósságok 3234 frt 16 kr., lisztartozás a malomvendégeknek 172 frt 34 kr., fel nem vett osztalék 1876-ról 646 frt 66 kr., tisztviselők ovadáki követelése 2660 frt, biztosítéki hifelezők követelése 18565 frt, betegsegélyző alap 146 frt 23 kr., Egyenleg mint nyereségy 15219 frt 45 kr. Összesen 139358 frt 61 kr.

N
Tarto
13093
gek 93-
zási kö-
nált an-
2024 fr-
irodai é-
frt 90 l-
a gróf
épületek
alapjába
2% 4 l-
c) malom-
malomfe-
épületek
rem é
K
delme
nyers j-
kékre é-
fa árku-
kisebb
malomk-
kónél 6
202 frt
Összesen

A
minczac
nepelye
is mint
válság-
ságunk
a mult
gal kel-
ból a r-
lemre.
uttal
ünnepé-
kis kört
szokott

N
bíró, kö-
asszony
nyát. É-
got mo-
minden
tényne-
készség
ban a

B
vasz g-
5-6 fr-
nem ok-
elment-
sek a
amint
A Bod-
idáig
ártól, n-
dása es-
hogy a
s a vé-
viz álta

A
Székes-
termén-
1879.
1-ig. A
egyesül-
törvény
fehérvá-
s már
rehabito-
hivatal-
című
mely a
zanatró

G
tűnő s-
szert:
és füg-
kell le-
dekot
izü sz-
adatik
tűnő h-

H
zelebb
intezet
Ignác,
István,

Nyer- és veszt-számla 1877. december 31-én.

Tartozik: Tisztviselők és munkások fizetései 13093 frt 68 kr., lakberek és lakfenntartási költségek 934 frt 56 kr., tüzelés 7010 frt 50 kr., utazási költségek és napi díjak 371 frt 75 kr., felhasznált anyagok és szerek 1638 frt 93 kr., kijavítások 2024 frt 81 kr., biztosítási díjak 2200 frt 02 kr., irodai és egyéb költségek 640 frt 85 kr., adó 538 frt 90 kr., váltókamatok 1163 frt 55 kr. Veszteség a gróf Dessewffy bérleten 195 frt 46 kr. Gépek, épületek és felszerelések értéksökkenési tartalék alapjába helyezett leírások: a) lakházról a Beltén 2% 4 frt, b) irodai szerekéről 15% 53 frt 29 kr., c) malomszerekről 15% 264 frt 5 kr., d) gép és malomfelszerelésről 5% 1061 frt 15 kr., e) malom-épületekről 2% 263 frt 20 kr. 1877-ik évi nyeresémény 15219 frt 45 kr., összesen 46678 frt 15 kr.

Követel: A múmalom 1877. évi nyers jövedelme 34516 frt 28 kr., a paraszmalom 1877. évi nyers jövedelme 9491 frt 62 kr., takarékkönyveskére elhelyezett betétek kamatai 231 frt 28 kr., fa árkülömbösi fedezet 1877-re 1384 frt 95 kr., kisebb bevételek 80 frt 42 kr., nyereség eladott malomköveknél 442 frt 90 kr., nyereség eladott traszkonél 60 frt 20 kr., leirt kétes követelések behajtása 202 frt 45 kr., többlet a lisztárban 268 frt 5 kr. Összesen 46678 frt 15 kr.

AZ IGAZGATÓSÁG.

HÉTRŐL-HÉTRE.*(Hír és vegyes rovat.)*

A magyar szabadság születés napjának harminczedik évfordulóját az idén sokkal nagyobb ünnepélyességgel ülték meg a fővárosban, sőt vidéken is mint azt az előző években tapasztaltuk. A mai válságos viszonyok között, midőn nemcsak szabadságunk, de nemzeti létünk is koczka esélyétől függ, a mult dicső emlékeinek kétszerte magasabb lánggal kell áldoznunk, erőt, lelkesedést merítve azokból a minden órán bekövetkező nehéz küzdelemre. Városunkban e nagy nap emlékeztetének ez uttal nem adózt a hazafői kegyelet nyilvános ünnepély tartása által, s csakis megoszlott, egyes kis körökben nyilvánult a hazafi érzés e napon a szokottnál melegebben.

Nászhir. Szerviczky Ödön kir. törvényszéki bíró, közelebb jegyezte el Besseney Margit kisasszonyt, Besseney Gábor szép és szellemes leányát. E hymen hírrel korántsem akarunk újdonságot mondani, hiszen a fővárosi lapokból azt már mindenki olvashatta és olvasta is; de igen is egy tényné vált dolgot, melynek valódiságához többé kétség nem férhet, miután értesülésünket e tárgyban a legkövetlenebb forrásból merítettük.

Bodrogközről írják lapunknak: A naptári tavasz gunyára valóságos januári napjaink járnak 5—6 foku hideggel. E viszás időjárás gazdáinkat nem ok nélkül aggasztja; mert a hó már teljesen elment s az ekép takaró nélkül maradt buzavetések a száraz fagy folytán könnyen kiveszhetnek, amint hogy már imitt amott sárgulni is kezdenek. A Bodrog, bár néhol áthágta medrét, tavaszi árvíz idáig nem fenyeget. Inkább tartunk a „zöldági” ártól, mely a felföldi nagy havak rohamos olvadása esetén könnyen bekövetkezhetik. Ugy halljuk: hogy a Tapoly-Ondova vidéke már uszik az árban, s a védtöltések több helyütt áttörtettek a rohanó víz által. (Ez tény. Szerk.)

A következő sorok közlésére kértünk fel: Székesfehérvárott 1879-ik évben országos ipar-, termény- és állatkiállítás rendezetik. A kiállítás 1879. május 10-én nyitattik meg és tart június 1-ig. A kiállítási bizottság a fehérmegyei gazdasági-egyesület tagjaiból, Fehérmegye és Székesfehérvár törvényhatóságának bizottsági tagjaiból és Székesfehérvár iparos és gazda közönségéből alakult meg, s már a szervezeti munkálatokat befejezvé, a végrehajtó bizottság működését megkezdte. A kiállítás hivatalos közlönyéül a „Székesfehérvár és Vidéke”, című hetenkint kétszer megjelenő lap választott, mely a kiállítás érdekében történendő minden mozzanatról hű és gyors tudósítást hozand.

Gyermekek számárköhögése ellen keleten kitünő sikerrel használják a következő egyszerű házi szert: egy jó adag szentjános kenyér gyümölcsöt és fügét, siliqua dulcis (Ceratonia siliqua C.) vízzel kell leforrázni, mely aztán szörphöz hasonló folyadékot képez, s ehez adassék rózsaméz. E kellemes ízű szirup napjában többször kávék kanálként adatik a gyermekeknek, s több évi tapasztalás kitünő házi szernek igazolta azt.

Hamis kártyások körözését rendelte el legközelebb a belügyminiszterium a törvényhatóságokhoz intézett egy körrendeletével, kiknek nevei: Deutsch Ignác, Ugrai Pongrácz Ferencz, Nótárus Csuzdi István, Nótárus Csuzdi János és Vidra János.

Irodalom.

Az „Apollo” zeneműfolyóirat legújabb száma következő tartalommal jelent meg: 1) Esteledik, alkonyodik („Ne menj el.” a „Sárga csikó” népszimfóniából a legkedveltebb dal.) Magurányi József átirata. 2) Menuetto Mozart 3-ik (Esdur) szimfóniájából. 3) Vig perczek, polka française Nagy Bélától. A zongorázók és énekesek számára igen ajánlható folyóirat előfizetési ára egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. a jelen szám ára 50 kr., mely a kiadóhivatalhoz (Budapest vár országúthátca 94 sz. a.) legzélszörben postautalvánnyal küldendő be. Még folyton előfizethetni az egész évfolyamra. — Kivánatra a lap utánvétellel is küldetik.

Táborszky és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: „Wo man singt,” keringő. Zongorára szerző ifj. Fahrbach Fülöp. Ára 80 kr.

A „Csöndes órák” 2-dik száma következő érdekes tartalommal jelent meg: A gyógyíthatlan seb, Feodortól. Nagyszellemek szözeata. Benedek Aladártól. Történelmi emlékeink egyike, (a korona-kápolna, képpel), Csorba Ákostól. Két szerelem megszelídített. — Vacano E. M. elbeszélése. A kis mama. Sacher Masoch rajza. Tenyson két költeménye. Szulik Józseftől. Társadalmunk s a jövő. Borostyáni Nándortól. Tavaszi preludiák. Saphir után. Két gyermek-kori barátó. N.-től. — Emléksorok. Petztől. — Nagyvilági hírek stb. rendes rovatok.

Az „Uj Budapesti Napilap” mutatványszáma már megjelent. Igen élénken és nagyobb változatos-sággal van szerkesztve. Hogy a szerkesztőség szavát használjuk: Sok olyan dolog mellett, a mi már nem újság, csakugyan találhatni benne már többet olyat, a mit eddig az olvasó sehol sem olvasott. Irodalmi és művészeti hírei bővében vannak az új dolgoknak. Arany, ólom, vér című regényt is közöl. E lapot a fiatalabb írói nemzedék kiválóbbjai támogatják, a szerkesztéséért felelős Pokorny J. Alakja olyan, mint nagynapi lapjainké, előfizetési ára egy évre csak 12 frt.

A Wagner László által szerkesztett „Falusi Gazda” 5-ik száma egy tömört iven következő gazdag és tanulságos tartalommal jelent meg: Minden birtokos birtokát és dülő-utai szegélyét fával ültesse körül. Grubiczy Geyzától. Nem kell a kaszással késni. Kodolányi Antaltól. A „de Grace” nevű legkorábbi törpe borsó. Egy kitünően sikerült, ezen borsófajtát ábrázoló képpel. Az üst-alaku cseresznye s megfájt nyese. — Skrabák Jánostól, 1 ábrával. Egy öreg gazda jegyzeteiből. — Zlinszky Istvántól. Rendes rovatok. — Ezen népszerű gazdasági lapot, melynek előfizetési ára egész évre 2 frt. Melegen ajánljuk első sorban kisebb gazdáink, néptanítóink és egyéb érdeklődők figyelmébe. Kiadóhivatal Budapest, nádor u. 6 sz.

„Magyarország és a Nagyvilág” 9-ik száma következő érdekes tartalommal jelent meg. Szöveg. IX. Pius pápa a ravatalon. — Hangok a völgyből. Költ. (Simon Jakab.) — Fényes házasság. Regény a magyar társadalmi életből. (Vértessé Arnold.) VIII. folyt. Egy egyptomi királyleány. Történelmi regény. (Irta Ebers György, fordította Huszár Imre.) VIII. folyt. — Erdélyi határszoros. — XIII. Leo pápa. — A természet könyvéből. VII. A vizek hőmérséke. (Kunkel/Alajos.) — Udvari bál Bécsben. (f. j.) — Színházak. (Bu—i.) — Külömfélék. — Sakkfeladvány. — Szórejtv. — Szerk. üzen. Rajzok. IX. Pius pápa a ravatalon. — Udvari bál Bécsben. Erdélyi határszoros XIII. Leo.

Csarnok.**Gimnáziumunk két kegyeletes ünnepélye.**

Kisfaludy Károly és IX-ik Pius.

Gyors emelkedését magasztos hivatalában nem hitvány lelkü alattomos fondorkodás által érdemelte ki, hanem sorsa kegye mellett nemes szívlángja, az őszinte emberszeretetet és munkálkodás által.

Tanulók, ha van valami szép, úgy a legszebb emberi tulajdonok egyike a kötelesség igaz és hű teljesítése. Ez az, mi tiszteletet és őszinte becsülést szerez a férfinak mindazon jók és okosak előtt, kik tudják, hogy az üres keblü henczegésnél annyival ér többet az eredményekben nyilatkozó munkásság, mennyivel becses az őnnál a termés arany, s látszatnál a való.

S ha a törekvő férfinak homlokát, a tiszteletnek megkülönböztető, s sok egyébnél többet érő koszorújával övedzik körül minden igazak: képzelhetitek-e, hogy a szorgalmas és jó tanuló ifjut nem becsülik mindazok, kik csak ismerik! Szeretjük és

kitüntettjük őt mi is, oktatók akkor, midőn a drága szülők, fiok jó híret oly dicsekedő örömmel hirdetik.

Azért, jövőd szerencsések, jó híretek érdekében legyetek szorgalmasabbak, kik azok voltatok, vessétek el a renyhesség, a szegény átkos párnáját azok, kik köteleitekről eddig megfeledeztek. Legyetek jobbak, akik jók valátok, s jámborok, kik csak engedtelenségekkel alkalmatlankodátok.

Ime így int, s erre tanit beünneke, a nagy halott, kinek ravatalához elküldjük gyászoló lelkünk most, midőn Róma falai közt annyian körülállják azt a zarándokok s könnyezik a honosok.

Hogy azonban lelkesedésünk valódiabb, s gyászunk divatos tüntetésnél bensőbb, igazabb legyen, halljunk még egyet-mást századunk ez erős és rendíthetetlen hitbajnokáról, IX-ik Piusról.

Midőn 1846-ban, Krisztus helynökévé, pápává koronázták a hármaskorónával, mintha előre érezte volna a később rázudult bajok özönét, így kiáltott fel: „Ma veszi kezdetét a szenvedés.” S valóban, a mit ekkor érzett, nem sokára bekövetkezett az; mert alig két év múlva futnia kellett palotája — igaz tulajdonából a fegyveres megtámadók elől. Hozanna, így kiáltozott egykor a nép Krisztusnak is, s alig hangzott el üdviválgása, már is a „feszítmeget” üvöltözté.

Nagy mesterünk, Jézusnak életéből azonban tudta ezt a világot és az emberi szívet egyként ismerő Pius, épen azért nem tágitott, de rendületlenül védte az igazságot, s megállott a vérszben is, mint a hajós, ki inkább elvesz a viharban, mint sem gyáván lemondana kötelei teljesítéséről.

Igy tesz a valódi férfi, kit eszméje hatalmas ösztönöz tenni, tünni és szenvedni.

Említsem-e Leonidást, Zrinyit vagy a plewnai hőst annak kimutatására, hogy a lelki erő mindig emel akkor, midőn megragad és bátorít Erzsébetünk szívjósága?

Pius jósága világra szól, él és közbeszéd tárgya ma is, mint akkor volt az igazak között, midőn Gaeta szigeten tölté a bujdosás napjait.

Nem volt, nem is lesz, úgy hiszem, soha oly megromlott a világ, hogy az emberek közül ne kelt volna, vagy ne állna egy-kettő a védtelen igazság ótalmára. Konkoly és buza együtt tenyésznek: jók és gonoszok együtt élnek a közös nap éltető világának verőfényében. Hit, remény sirunkig kísérnek, mint leghűbb barátaink.

Oly igazságok ezek, melyek a fentebbit következtetni engedik.

Ilyeneknek tartá ezeket életében nagy halottnak is; épen azért nem csüggedett el soha; de bizott igazságában, s ezért türt és szenvedett is, mint Krisztus, ki rágalmaztatásai között mondá ki eme magasztosító szavakat: győz az igazság, föltámadok!

Oh, ha elnyomni látjátok is olykor-olykor az érdek és pártszenvédegy által az igazságot, ne csüggedjete, de bizzatok, mint Pius remélt!

El lehet az igaz, egy időre fojtani az igazságot, de megölni nem; mert „van bíró a felhők felett s áll a villámos ég!”

Az igazság diadalát látjuk 9-ik Pius életében is.

Vagy nem azt beszélük és hirdetik-e a katolikus francziák hősi tettei, kikárhozva az igazság-értettől, fegyvert ragadtak vallásunk ótalmára s az üldözött Pius védelmére!?

Minden Demostenesnél szebben beszél a tett, mondja Petőfink; s e szavainak igazságát látjuk a következőkben is. Nézzetek az Angyalvárra, újra tündököl az 1849 óta, s fényben uszó tetejéről örömragyogva azt hirdeti a valódi nagyság legméltóbb jelvénye, a keresztt: győzött az igazság, a kereszténység üldözött feje, Pius Rómában él ujjolag!

Valóban kifürkészhetlenek, s emberi elmével beláthatlanok a gondviselés utjai. De miért is ne lennének azok? hisz sok nemes és jónak tán ki sem nyitnók forrását, ha reméveink eredményét egyszerűen biztonsággal már előre tudnók. Kell lennie egy fensőbb lénynek, egy napnak, melybe szemünk bele nem tekinthet Berzsényink szerint is. Ő az, ki vezet bennünket, s fájdalmaink csepjeit enyhe harmattá változtatja át.

Ki tudta volna előre megmondani, hogy oly fényesen diadalmaskodik egykor Pius szilárdasága? Ma látjuk, s 1850 óta magasztaljuk az Angyalvár hőseit, a francziákat, mint az üldözött igazság bátor védőit.

(Vége köv.)

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMER.

Arverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Schemczér Sándor végrehajthatónak, Schmidt Lipotné szül. Herskovics Rozália s.-pataki lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 frtos végrehajtási ügyében a s.-pataki 3172. sz. tjkönyvben A I. 865. hrszám alatt Schmidt Lipotné szül. Herskovics Rozália nevében álló beleség a rajta lévő 242. összerírási szám alatti ház, mely az ahoz kiadott föld, rét, legelő, faizás és egyéb kir. kisebb haszonvélteli illetmény nélkül 1200 frtra becsülve van, az 1878. évi április hó 15-ik napján délelőtti 10 órákor mint első és 1878. évi május hó 15-ik napján délelőtti 10 órákor, mint második határidőben Ujfalussy Endre bir. végrehajtó által S.-Patakon a városházánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem fog eladatni.

2-ör. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 120 frtot készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ör. Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számítandó négy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, ezen kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál előre kieszközölt utalvány alapján a sátoralja-ujhelyi kir. adó mint birói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

4-er. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5-ör. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-ör. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni. Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-er. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére a ptrs 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhívtnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíthatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben Kossuth Samu s.-a.-ujhelyi lakos ügyvéd mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1878. febr. 18-án tartott üléséből.

Br. Fillenbaum, **Biringer,**
kir. törvszéki elnök. kir. törvszéki jegyző.
2—3

Meghívás

1878-ik évi április hó 25-én délelőtti 10 órákor Töke-Terebesen a nagyvendéglő termében tartandó társulati

közgyűlésre.

Ezen közgyűlés tárgyát az új kataszteri munkálat elleni tömeges felszólamlás képezvén, felkéretnek az érdekeltek minél számosabb megjelenésre.

Kácsánd, 1878. márczius 17-én.

Nyomárkay Hugó,
1—3 Felső-Bodrog vízszabályozó társulati igazgató

ELADÓ

Rónai Albertnél

Alsó-Hrabóc, posta Varannó.

TAKARMÁNYRÉPA MAG

a híres Büchner-féle olajbogyó alaku faj,
egészen sima, piros 100 kilo 50 frt.

Pignoletto tengeri

100 kilo 10 frt.

Sárga mustármag

korai és igen jó zöldtakarmány 100 kilo
15 frt.

Az árak az örmezői vasuti állomáshoz állítva értendőnek.

Uj zsák ingyen.

2—2

Arverési hirdetmény.

S.-N.-Patakon az ugynevezett hercegi gyümölcsös és zöldséges konyhakertből 9. 1200 □ öles hold szántóföld, s azon levő jó minőségű gyümölcsstermő fákkal együtt f. évi márczius 31-ik napján délután 3 órákor S.-N.-Patakon a város házánál vagy a helyszínén nyilvános árverés útján f. 1878-ik évi április hó 1-ső napjától egy évre, esetleg több évekre is haszonbérbe kiadatik.

Ugyanazon alkalommal a fent kijelölt kertben eső gyümölcsfa iskolában több száz darabra menő nemes gyümölcsoltvány szinte árverés útján elfog adatni.

Kelt S.-a.-Ujhely, márczius 16. 1878.

Kossuth Gusztáv.

Eladó birtok.

A szentesi 89. számú telekkönyvben feljegyzett 1—9. számú ingatlan birtok fele része eladó; a venni szándékozó

Wohl Lajos

s.-a.-ujhelyi lakosnál mint tulajdonosnál jelentkezhetik.

1—1

LUHI „MARGIT“ forrás legtisztább szik-eleges ásv. viz.

Hazánk ezen vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvizét a **légzési-, emésztési- és húgyszervek** idült hurutos bántalmainál, **torok-, gége-, légcső és hörgbetegségekben** kiváló sikerrel használják: **Dr. Korányi Frigyes, dr. Kovács Sebestény Endre, dr. Gebhardt Lajos, dr. Navarati Imre, dr. Kéthly Károly, dr. Barbás József,** egyetemi tanár és közkórházi főorvos urak. — Ezen tekintélyek nyilatkozatai szerint a Margit forrás nemcsak méltó versenytársa a **Seltersi, Gleichenbergi, Gieshübl, Radeini, Emsi, Vichyi,** s hason összetételű vizeknek, hanem gyógyhatásban azokat több tekintetben felül is mulja.

A Margit forrás gyógyhatását igazoló orvosi bizonylatok kívánatra bárkinek készséggel megküldetnek.

Szétküldési fő-telep:
Dr. Karlovsky utódánál.
Luhi forrás, Munkács mellett.

1—12

H i r d e t é s.

Alólirt gőzmalom részéről tisztelettel értesítetik a nagyérdemű közönség, miszerint a finomabb liszt előállítására megkívántató

lisztválasztó hengert (pittle)

f. é. márcziushó 5. napjától fogva már berendezve működését megkezdte. Erről a t. közönség azon megjegyzéssel értesítetik: hogy a finomításra (pittle) 100 kilogrammnál kevesebb súly fel nem vétethetik és hogy a szokásos vámon felül minden kilogramm után 1, azaz egy krajczár fizetendő.

Az eddigi bizalomnak megfelelő törekvésről a t. közönséget biztosítva, minél számosabb megkeresést remélve a t. közönség pártfogását kéri — tisztelettel

a b.-szerdahelyi gőzmalom tulajdonosai.

3—3